BOSNA I HERCEGOVINA
URED ZA RAZMATRANJE ŽALBI
Filijala/Podružnica Mostar

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ
Филијала Мостар

Broj: JN2-03-07-1-427-6/26
Mostar, 02.04.2026. godine

Ured za razmatranje žalbi BiH, Podružnica Mostar, u Vijeću III sastavljenom od članova: Mirjane Antunović, kao predsjednika vijeća, i Samira Šehovića i Ilije Ignjatića, kao članova vijeća rješavajući žalbu potencijanog ponuđača Elcom d.o.o. Tuzla, zastupanog po punomoćniku Miroljubu Radomiroviću, advokatu iz Tuzle izjavljena na Tendersku dokumentaciju, u postupku javne nabavke: Nabavka i montaža opreme za telemetriju, ugovornog organa JKP Vodovod d.o.o. Cazin, na osnovu člana 93. stav (8), člana 104. i člana 111. stav (1) tačka d) Zakona o javnim nabavkama ("Službeni glasnik BiH" broj 39/14, 59/22, 50/24), na sjednici održanoj 02.04.2026. godine donio je

R J E Š E N J E

1. Usvaja se žalba i poništava se:
    - Tenderska dokumentacija u postupku javne nabavke: Nabavka i montaža opreme za telemetriju, ugovornog organa JKP Vodovod d.o.o. Cazin, zajedno sa Obavještenjem o nabavci broj: 1169-1-3-12-3-34/26 od 25.02.2026.godine.
2. Usvaja se zahtjev žalitelja za nadoknadom troškova postupka na ime sastava žalbe po punomoćniku Miroljubu Radomiroviću, advokatu iz Tuzle, u iznosu od 812,50 KM, dok se u preostalom dijelu postavljeni zahtjev odbija kao **neosnovan,** te se obavezuje ugovorni organ JKP Vodovod d.o.o. Cazin da isplati troškove sastava žalbe žalitelju u iznosu od 812,50 KM, u roku od 8 dana od dana prijema ovog rješenja.
3. Usvaja se zahtjev žalitelja za naknadu troškova uplaćene administrativne takse u iznosu od 50,00 KM, koje će ugovorni organ JKP Vodovod d.o.o. Cazin isplatiti žalitelju u roku od 8 dana od dana prijema ovog Rješenja.
4. O povratu sredstava uplaćenih na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka ovaj organ donijet će posebno rješenje.

O B R A Z L O Ž E N J E

Ugovorni organ JKP Vodovod d.o.o. Cazin (u daljem tekstu: ugovorni organ) pokrenuo je Otvoreni postupak javne nabavke – Nabavka i montaža opreme za telemetriju, za koji je Obavještenje o nabavci broj: 1169-1-3-12-3-34/26 od 25.02.2026.godine, objavljeno na portalu javnih nabavki. Potencijalni ponuđač Elcom d.o.o. Tuzla, zastupan po punomoćniku Miroljubu Radomiroviću,

advokatu iz Tuzle (u daljnjem tekstu: žalitelj),izjavio je žalbu na Tendersku dokumentaciju, koju je ugovorni organ u skladu s članom 100. stav (6) Zakona o javnim nabavkama proslijedilo ovom organu, kod koga je zaprimljena dana 17.03.2026. godine.

Žalitelj u žalbi navodi:

ŽALBENI NAVOD 1.
Tenderskom dokumentacijom u tački 5.3 EKONOMSKA I FINANSIJSKA SPOSOBNOST zahtijeva se:
„5.3.1. Uspješno iskustvo u realizaciji najmanje jednog ili više ugovora čiji su karakter i priroda slični onima koji se odnose na predloženi ugovor, u prethodne dvije godine ili od datuma registracije, odnosno početka poslovanja, ako je ponuđač registriran, odnosno počeo sa radom prije manje od pet godina u kumulativnom iznosu minimalno od 80.000.00 KM bez PDV-a; Pod ugovorom čiji su karakter i priroda slični onima koji se odnose na predloženi ugovor smatraju se: Ugovori no uvođenju telemetrijskog sistema na vodnim objektima.

Uz ponudu je kao dokaz potrebno dostaviti:
Spisak izvršenih ugovora u posljednjih pet godina, ili od datuma registracije, odnosno početka poslovanja, ako je ponuđač registriran, odnosno počeo sa radom prije manje od pet godina, sa ukupnim vrijednosnim iznosima, datumima i primaocima uz osiguranje dokumenata u formi potvrde o uspiješno izvedenim radovima za ugovore koju su izdali primaoci (druga ugovorna strana) koja mora da sadrži sljedeće podatke:
- Naziv i sjedište ugovornih strana ili privrednih subjekata
- Predmet ugovora
- Vrijednost ugovora
- Vrijeme i mjesto izvršenja ugovora
- Navode o uredno izvršenim ugovorima.

Napomena: U potvrdama mora biti jasno iskazano da je ponuđač bio izvođač, te da se ugovor odnosio na poslove koji su predmet nabavke tj, elektromontažni radovi na uvođenju telemetrije u vodnim objektima, u protivnom ugovorni organ potvrdu neće prihvatiti i ponuda će biti odbijena"

U tenderskoj dokumentaciji predmetni postupak se definiše kao:
„Predmet nabavke (JRJN): Ugovor o javnoj nabavci radova - Nabavka i montaža opreme za telemetriju (32441000-6)." U obavještenju o nabavci predmet nabavke je definisan kao Vrsta Ugovora: Radovi, Izgradnja cijele građevine ili njenih dijelova, građevinarstvo, Gradnja vodoprivrednih objekata.
Prema članu 48. stav 2) zakona o javnim nabavkama. Ugovorni organ ima pravo da zahtijeva dokaz o uredno izvršenim ugovorima, te se taj član zakona svrstava pod tehničku i profesionalnu sposobnost Član 51 Zakona o javnim nabavkama definiše uslove Tehničke i profesionalne sposobnosti u postupku nabavke radova:
„(1) U postupku javne nabavke radova, ugovorni organ može zahtijevati jedan ili više dokaza o tehničkoj i profesionalnoj sposobnosti kandidata/ponuđača, i to:

a) spisak izvršenih ugovora u skladu sa članom 48. stav (2) ovog zakona, a koji su u vezi sa predmetnom nabavkom, za period ne duži od pet godina, ili od datuma registracije, odnosno

početka poslovanja, ako je kandidat/ponuđač registrovan, odnosno počeo da radi prije manje od pet godina;"

Dakle, zahtjev za dostavljanje spiska izvršenih ugovora u tenderskoj dokumentaciji je svrstan pod „Ekonomska i finansijska sposobnost", a ne kao „Tehnička i profesionalna sposobnost" kako nalaže zakon o javnim nabavkama, te se zahtijeva uspješno iskustvo u realizaciji najmanje jednog ili više ugovora u prethodne dvije godine ili od datuma registracije, odnosno početka poslovanja, ako je ponuđač registriran, odnosno počeo sa radom prije manje od pet godina", zatim se zahtijeva spisak izvršenih ugovora u posljednjih pet godina, što predstavlja kontradiktornost u pogledu zahtjeva perioda izvršenja ugovora.
Također predmet nabavke definisan je kao Radovi, član 51 pod a) predviđa za spisak izvršenih ugovora period od 5 godina a tenderskom dokumentacijom je skraćen period na 2 godine.
U skladu sa članom 44 stav 3) Zakona o javnim nabavkama "Postavljeni uslovi ne smiju imati ograničavajući karakter na konkurenciju i moraju biti jasni i precizni." Kvalifikacioni zahtjevi ove tenderske dokumentacije nisu jasni i precizni pa su u suporotnosti sa citiranom odredbom ZJN.
Na osnovu prethodno iznesenog žalilac smatra da je potrebno izmijeniti zahtjev tenderske dokumentacije, te isti uskladiti sa ZJN, na način da isti glasi

5.3 TEHNIČKA I PROFESIONALNA SPOSOBNOST:
„5.3.1. Uspješno iskustvo u realizaciji najmanje jednog ili više ugovora čiji su karakter i priroda slični onima koji se odnose na predloženi ugovor, u prethodnih 5 (pet) godina ili od datuma registracije, odnosno početka poslovanja, ako je ponuđač registriran, odnosno počeo sa radom prije manje od pet godina u kumulativnom iznosu minimalno od 80.000.00 KM bez PDV-a; Pod ugovorom čiji su karakter i priroda slični onima koji se odnose na predloženi ugovor smatraju se: Ugovori na uvođenju telemetrijskog sistema na vodnim objektima.

Uz ponudu je kao dokaz potrebno dostaviti:
Spisak izvršenih ugovora u posljednjih pet godina, ili od datuma registracije, odnosno početka poslovanja, ako je ponuđač registriran, odnosno počeo sa radom prije manje od pet godina, sa ukupnim vrijednosnim iznosima, datumima i primaocima uz osiguranje dokumenata u formi potvrde o uspiješno izvedenim radovima za ugovore koju su izdali primaoci (druga ugovorna strana) koja mora da sadrži sljedeće podatke:
- Naziv i sjedište ugovornih strana ili privrednih subjekata
- Predmet ugovora
- Vrijednost ugovora
- Vrijeme i mjesto izvršenja ugovora
- Navode o uredno izvršenim ugovorima."

ŽALBENI NAVOD 2.

Tenderskom dokumentacijom u tački 5.4.1. zahtijevano je:

„a) Da posjeduje implementirane i važeće sljedeće certifikovane sisteme upravljanja odnosno standarde:

- ISO 9001 - sistem upravljanja kvalitetom ili ekvivalent;
- ISO 14001 - sistem upravljanja zaštitom okoliša ili ekvivalent;
- ISO 45001 - sistem upravljanja zdravljem i sigurnosti na radu ili ekvivalent;
- ISO 50001 - sistem upravljanja energijom ili ekvivalent;

Uz ponudu je potrebno dostaviti originale ili ovjerene kopije certifikata kao dokaz."

Standard ISO 50001 (sistem upravljanja zdravljem i sigurnosti na radu) pomaže organizacijama da bolje upravljaju svojim korištenjem energije. Ovaj standard predstavlja sistem upravljanja energijom na nivou organizacije, kojim se uređuju interni procesi upravljanja energetskom efikasnošću poslovnog subjekta. Navedeni standard ne utiče na tehničke karakteristike telemetrijske opreme, njenu funkcionalnost, kvalitet montaže niti na ispunjenje ugovornih obaveza koje proizilaze iz predmetne nabavke.

U skladu sa članom 3. zakona o javnima nabavkama Ugovorni organ dužan je da postupa transparentno, da se u postupku javne nabavke prema kandidatima/ponuđačima ponaša jednako i nediskriminirajuće, na način da obezbijedi pravednu i aktivnu konkurenciju, s ciljem najefikasnijeg korišćenja javnih sredstava, u vezi sa predmetom nabavke i njegovom svrhom. Postavljanje uslova koji nije u direktnoj i objektivnoj vezi sa predmetom nabavke predstavlja povredu principa proporcionalnosti, jer kvalifikacioni zahtjevi moraju biti srazmjerni složenosti i prirodi ugovora.

U konkretnom slučaju, zahtjev za ISO 50001 certifikatom nije tehnički opravdan u odnosu na predmet nabavke i ne utiče na kvalitet isporučene telemetrijske opreme niti na njenu instalaciju. Ovaj zahtjev predstavlja dodatno administrativno i finansijsko opterećenje i nepotrebno pooštravanje kriterija za ponuđače te nepotrebno sužava konkurenciju i eliminiše privredne subjekte koji su u potpunosti sposobni izvršiti predmetni ugovor, ali ne posjeduju predmetni certifikat.

Na postavljen zahtjev na portalu javnih nabavki da se izmijeni tenderska dokumentacija na način da se izbriše
navod za traženi standard ISO 50001, odgovor Ugovornog organa je sljedeći:
„Predmetni postupak javne nabavke, procijenjene vrijednosti 200.000,00 KM je za Ugovorni organ najznačajniji postupak javne nabavke u ovoj kalendarskoj godini, te su u skladu s tim i postavljeni uslovi u tenderskoj dokumentaciji.
Navedeni ISO certifikati nemaju veze sa kvalitetom zahtjevane opreme za telemetriju već sa nastojanjem Ugovornog organa da osigura učešće ponuđača u postupku koji su kompetentni za izvođenje navedenih radova, koji poštuju relevantne propise i zakone te koji u svom poslovanju primjenjuju najbolje i najkvalitetnije standarde, štoje Ugovornom organu jako bitno pri realizaciji predmetne javne nabavke.
Primjena ISO standarda osigurava usklađenost internih normi i propisa sa važećom zakonskom regulativom u poslovanju ponuđača, standardizuje procese, smanjuje rizike a također osigurava i povjerenje Ugovornog organa u kompetentnost eventualnog ponuđača da je isti sposoban izvršiti sve zadatke koji se pred njega postavljaju u realizaciji, za Ugovornog organa, ove jako bitne javne nabavke. U skladu s navedenim smatramo da zahtjevani ISO standardi ne ograničavaju tržište i smanjuju konkurentnost, nego osiguravaju Ugovornom organu da eventualni izabrani ponuđač ima

kapacitete i usklađenost svojih internih procedura i normi sa zakonskom legislativom te da je sposoban i kompetentan da izvrši sve potrebne zadatke iz predmetne javne nabavke."

U navedenom odgovoru, Ugovorni organ i sam tvrdi da navedeni ISO certifikati nemaju veze sa kvalitetom zahtjevane opreme za telemetriju, dakle irelevantan je za navedenu javnu nabavku, te samim tim Ugovorni organ potvrđuje da zahtjev za standardom ISO 50001 nije direktno povezan sa predmetom nabavke. Zadržavanje zahtjeva za ISO 50001 standardom, koji nije u direktnoj vezi sa predmetom nabavke niti predstavlja nužan dokaz tehničke sposobnosti ponuđača, može imati za posljedicu nepotrebno ograničavanje konkurencije u postupku javne nabavke.

Tenderskom dokumentacijom tačkom 5.3. zahtijevano je:
„Uspješno iskustvo u realizaciji najmanje jednog ili više ugovora čiji su karakter i priroda slični onima koji se odnose na predloženi ugovor, u prethodne dvije godine ili od datuma registracije, odnosno početka poslovanja, ako je ponuđač registriran, odnosno počeo sa radom prije manje od pet godina u kumulativnom iznosu minimalno od 80.000.00 KM bez PDV-a; Pod ugovorom čiji su karakter i priroda slični onima koji se odnose na predloženi ugovor smatraju se: Ugovori na uvođenju telemetrijskog sistema na vodnim objektima." Također, postoji i napomena:
„Napomena: U potvrdama mora biti jasno iskazano da je ponuđač bio izvođač, te da se ugovor odnosio na poslove koji su predmet nabavke tj, elektromontažni radovi na uvođenju telemetrije u vodnim objektima, u protivnom ugovorni organ potvrdu neće prihvatiti i ponuda će biti odbijena"
Navedenim zahtjevom je već propisan način dokazivanja tehničke i profesionalne sposobnosti ponuđača putem dostavljanja spiska uredno izvršenih ugovora za iste ili slične poslove. Upravo takav kriterij predstavlja objektivan i relevantan dokaz da ponuđač posjeduje potrebna znanja, iskustvo i kapacitete za realizaciju predmetne javne nabavke. Uredno izvršeni ugovori na projektima slične vrste predstavljaju najrelevantniji pokazatelj kompetentnosti ponuđača i njegove sposobnosti da izvrši sve ugovorene obaveze u skladu sa zahtjevima i tehničkim specifikacijama. Napomenom je se dodatno izričito propisano da u potvrdama mora biti jasno iskazano da je ponuđač bio izvođač, te da se ugovor odnosio upravo na poslove koji su predmet nabavke, čime se nedvosmisleno dokazuje da je ponuđač sposoban kvalitetno, u roku i uredno izvršiti predmetne poslove, te je to dovoljan i objektivan dokaz kompetentnosti ponuđača.
Stoga, zadržavanje zahtjeva za posjedovanjem ISO 50001 standarda, iako sam Ugovorni organ navodi da isti nije povezan sa kvalitetom opreme niti direktno sa predmetom nabavke, predstavlja nesrazmjeran uslov koji može dovesti do neopravdanog ograničavanja konkurencije i suprotan je osnovnim principima Zakona o javnim nabavkama Bosne i Hercegovine.

Sve naprijed navedeno potvrđuje da predmetom nabavke nije opravdan zahtjev za posjedovanje standarda ISO 50001. Potrebno je izmijeniti tendersku dokumentaciju na način da se izbriše navod za traženi standard ISO 50001 - sistem upravljanja energijom ili ekvivalent.

ŽALBENI NAVOD 3.

U nacrtu ugovora priloženom u tenderskoj dokumentaciji u članu 9. navedeno je: "UGOVORNA KAZNA Član 9.

U slučaju kašnjenja u izvršenju radova do kojeg je došlo krivicom Izvođača, isti će platiti ugovornu kaznu u iznosu od 0,1 % izvedenih radova, i to za svaki dan kašnjenja, sve do urednog ispunjenja ugovora, s tim da ukupan iznos ugovorne kazne ne može preći 10 % od ukupno ugovorene vrijednosti radova po ovom ugovoru..."

Na navedeni način nezakonito je definisana ugovorna kazna, budući daje ista previsoko određena, direktno suprotno i zakonskoj zateznoj kamati.

Članom 274. Zakona o obligacionim odnosima je definisano smanjenje ugovorne kazne u slučaju da je ona previsoka.
Zakoni koji su na snazi u Republici Srpskoj, Federaciji Bosne i Hercegovine, te na nivou države Bosne i Hercegovine zateznu kamatu regulišu na način:

- Prema Zakonu o zateznoj kamati (.,S 1. glasnik RS", broj 61/18) - 0,03% dnevno.
- Prema Zakonu o visini stope zatezne kamate (..SI. novine FBiH" broj 18/20) - 0,03% dnevno.
- Prema Zakonu o izmjenama Zakona o postupku indirektnog oporezivanja (SI. gl. BiH: broj 100/13) -0.04 % dnevno.
- Prema Zakonu o izmjenama i dopunama Zakona o poreskom postupku Republike Srpske (..SI. glasnik RSLi. broj; 67/13) - 0,03 % dnevno.

Ugovorni organ je unaprijed propisao odredbu ugovora koja drugu ugovornu stranu - ponuđača, stavlja u neravnopravan položaj, jer je prinuđen prihvatiti obavezu koja je u suprotnosti sa njegovim interesima, ali i dobrim običajima, a to je da kašnjenje u izvršenju ugovora za sobom povlači i ugovornu kaznu koja je određena u iznosu od 0,1% dnevno, a 10% ukupno, što je u potpunosti nezakonito.
Nije sporno da Ugovorni organ ima diskreciono pravo postaviti uslov kojim može zaštiti sebe u smislu neizvršavanja obaveza od strane ponuđača, te da može postaviti i određenu ugovornu kaznu za nerealizovani posao, ali to može činiti samo u skladu sa određenim zakonskim propisima koji regulišu predmetnu oblast. Sama visina od 0,1% od vrijednosti ugovora za svaki dan kašnjenja, što se može obračunavati sve do 10% od ukupne vrijednosti ugovora, takođe je u suprotnosti sa pozitivno-pravnim propisima i dobrim običajima, jer ne predstavlja jednaku vrijednost davanja, što je kao obaveza propisano odredbom člana 15. Zakona o obligacionim odnosima.
Ugovorna kazna, kao i zakonska zatezna kamata u slučaju kašnjenja u plaćanju od strane Ugovornog organa, u ovom slučaju predstavljaju akcesome obaveze iz ugovora. Međutim, i akcesorne obaveze moraju biti u skladu sa osnovnim, primarnim obavezama, a koje u konkretnom slučaju predstavljaju isporuku roba i isplatu ugovorene cijene. Kako mora postojati jednaka vrijednost primarnih davanja, a to je plaćanje realne, tržišne vrijednosti isporučenih roba / tako mora postojati jednaka vrijednosti i akcesomih davanja, a to je s jedne strane ugovorna kazna za kašnjenje u isporuku roba, a s druge strane zakonska zatezna kamata za kašnjenje u plaćanju roba. Evidentno je da je ugovorom predviđena kazna znatno veća od bilo koje zakonske zatezne kamate. Kako se u konkretnom radi o evidentnoj neusklađenosti postavljenih uslova te da su definisani suprotno Zakonima koji uređuju predmetnu oblast u pogledu visine kamate, posljedica je usvajanje žalbenog navoda i izmjena Tenderske dokumentacije a kako bi se ista uskladila i bila jednoobrazna i usklađena sa relevantnim materijalnim propisima, ili u protivnom ispunjeni su uslovi za poništenje Tenderske dokumentacije u cijelosti shodno odredbi člana 103. ZJN.

Rješenje Ureda za razmatranje žalbi JN2-03-07-1-2497-7/23 od 05.10.2023 u slučaju koji je identičan ovome navedeno je kako slijedi:
"Analizirajući žalbeni navod ovaj organ ne osporava mogućnost ugovornom organu da se zaštiti od „nesavjesnih izvođača radova", zbog čega i postoji mogućnost propisivanja ugovorne kazne u slučaju prekoračenja predviđenih rokova izvršenja radova, međutim u konkretnom slučaju žalbeni navod žalitelja je usmjeren na visinu ugovorne kazne, a koja nije usklađena sa visinom stope zakonskom zateznom kamate, a što ugovorni organ u Izjašnjenju na predmetnu žalbu negira. Propisani uslov iz TD da; „Za svaki dan neopravdanog zakašnjenja u isporuci robe.
Prodavač se obavezuje Kupcu na ime ugovorne kazne platiti l‰ (jedan promil) od ukupno ugovorene vrijednosti bez PDV-a, a najviše 5% (petposto) od ukupno ugovorene vrijednosti bez PDV-a. te s obzirom da l‰ promil iznosi 0,1%, dok se prema Zakonu o visini stope zatezne kamate („SI. novine FBiH" broj 18/20) dopuša obračun zatezne kamate do 0,03% dnevno, prema shvatanju ovog organa propisani tenderski uslov je u suprotnosti sa dobrim poslovnim običajima i načelom savjesnosti i jednakosti strana u postupku, odnosno propisivanjem ovakvog uslova ugovorni organ nije vodio računa da ugovorna kazna bude u granicama visine u kojoj je propisana zatezna kamata, odnosno da postoji određeni reciprocitet dva davanja, a u skladu sa dobrim poslovnim običajima i načelom savjesnosti i poštenja, a sve u skladu sa članom 12. i 15. ZOO, zbog čega se i ovaj žalbeni navod žaiitelja usvaja kao osnovan."

Dakle, prema mišljenju žalbe ugovorni organ ugvorom predvidio visinu penala kojim se značajno povređuju osnovna načela ZOO i to propisane odredbama člana 12. i 15. ZOO, pa smatramo da je istu neophodno sniziti na iznos koji odgvora ovim osnovinim načelima obligacionog prava, te ograničiti njen makimalni iznos.

U skladu sa naprijed navedenim potrebno je izmijeniti citirani član ugovora na način da se penali za kašnjenje obračunavaju u iznosu od 0,03% dnevno, s tim da ukupan iznos ugovorne kazne ne može preći 5 % od ukupno ugovorene vrijednosti radova po ovom ugovoru.

U slučaju da Ugovorni organ ovu žalbu ocijeni neosnovanom predlažemo da ova žalba bude dostavljena na odlučivanje Uredu za razmatranje žalbi BiH s prijedlogom da Ured za razmatranje žalbi uvaži ovu žalbu i naloži Ugovornom organu izmjenu tenderske dokumentacije na način da istu u svim dijelovima uskladi sa Zakonom i podzakonskim aktima.

Insistiramo na obustavi postupka do rješavanja žalbe obzirom da tenderske neusaglašenosti sa Zakonom o javnim nabavkama značajno utiču na konkurenciju u postupku nabavke i narušavaju provođenje nabavke u skladu sa članom 3 Zakona o javnim nabavkama.

Obzirom da se radi o složenom postupku u kome je stranci potrebna stručna pomoć i angažovanje znanja iz oblasti javnih nabavki i pravne regulative koja reguliše istu, a uzimajući u obzir da postupak zahtijeva dobru i stručnu pripremu, analizu i razumijevanje i ocjenu saglasnosti tenderskih zahtjeva sa pravnom regulativom, ponuđač potražuje i troškove za sastav i podnošenje ove žalbe putem kvalificiranom punomoćnika - advokata u iznosu od 6.500,00 KM a u smislu odredbe člana 29. u vezi sa članom 15. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata

Advokatske komore FBiH (vrijednost pobijanog lota 2000.000,00 KM, 600 bodova za prvih 100.000 KM, za narednu započetu svaku 1000 KM 4 boda, 100 x 4 bodova, što predstavlja 400 bodova + 600 bodova, 1000 bodova x 6.50 KM (vrijednost boda za 2026. godinu), što predstavlja iznos od 6.500,00 KM).

Žalilac ne spori da je Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o javnim nabavkama Bosne i Hercegocvine iz 2022. godine, tačnije članom 55. navedenog Zakona u članu Zakona o javnim nabavkama BiH 119. dodat i stav 10. koji glasi: „Na žalbene postupke za naknadu troškova pravnog zastupanja visina naknade se određuje prema visini naknade na koju advokati imaju pravo u upravnim postupcima u neprocjenjivim predmetima.". Odredbom člana 59. ovog Zakona propisano je da ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku BiH" a primjenjivat će se protekom tri mjeseca od dana njegovog stupanja na snagu, osim odredbvi koje su pobrojane u tom članu. Navedene izmjene i dopune Zakona o javnim nabavkama BiH objavljene su u „Službenom glasniku BiH" u broju 59/22 koji je izašao dana 02.09.2022. godine, dakle iste su stupile na snagu 11.09.2022. godine, a počele su se primjenjivati za tužitelja sporne odredbe dana 12.12.2022. godine. Za žalioca je sporna činjenica da Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine bilo kojim propisom može propisivati advokatske nagrade i naknade a to i iz sljedećih razloga.

Odredbom Zakona o advokaturi Federacije o BiH, tačnije članom 3. stav 1. propisano je: „Advokatura je nezavisna i samostalna profesionalna djelatnost koja osigurava pružanje pravne pomoći fizičkim i pravnim osobama i onim oblicima udruživanja koji nemaju stranačku sposobnost, ali im sud ili drugi organ to svojstvo u postupku priznaju u ostvarivanju njihovih prava i pravnih interesa.".

Stavom 2. istog člana prethodno označenog Zakona propisano je: „Samostalnost i nezavisnost advokature ostvaruje se: a) samostalnim i nezavisnim obavljanjem advokature, b) pravom stranke na slobodan izbor advokata, c jorgan i žira njem advokata u Advokatsku komoru kao samostalnu i nezavisnu organizaciju advokata u Federacije, d) odlučivanjem o prijemu u advokaturu, disciplinskoj odgovornosti advokata i prestanku prava na obavljanje advokature, e) donošenjem Statuta i drugih propisa Advokatske komore.".

Nadalje, odredbom člana 94. tačka d. Zakona o advokaturi FBiH propisano je da Skupština Advokatske komore obavlja sljedeće zadatke: d.) donosi Tarifu. Skupština Advokatske komore FBiH donosi Tarifu uz prethodnu suglasnost Federalnog ministarstva pravde, što je propisano odredbom člana 27. stav 1. Zakona o advokaturi FBiH.

Dakle, iz navedenih odredbi jasno je kao ovlašteno tijelo za donošenje Tarife jeste Advokatska komora FBiH, odnosno Skupština Advokatske komore FBiH kao najviši organ upravljanja i odlučivanja a u smislu odredaba člana 93., člana 96. i člana 97. Zakona o advokaturi FBiH, naravno uz prethodno pribavljenu suglasnost Federalnog ministara pravde. Međutim, tuženi smatra da Parlamentarna skupština BiH nije imala manadat da izmjenama i dopunama ZJN donese odluku koja se tiče primjene Zakona o advokaturi i Tarife, te Izmjene i dopune u tom dijelu su apsolutno neustavne, i kao takve se ne mogu primjenjivati u žalbenim postupcima, ali i postupcima upravnih

sporova. Svjesni smo činjenice da je važeća praksa da se u predmetima javnih nabavki (žalbenim postupcima, upravnim sporovima i zahtjevima za vanredno preispitivanje) povodom radnje zastupanja ista obračunavala kao rađanja u neprocjenjivim upravnim predmetima. Međutim, stupanjem na snagu nove Tarife od 11.06.2025. godine, ista praksa nema utemeljenje u materijalnom pravo jer je članom 29. a u vezi sa članom 15. Tarife propisana naknada za zastupanje u žalbenim postupcima povodom javnih nabavki i da se ista procjenjuje prema vrijednosti javne nabavke, odnosno pobijane vrijednosti javne nabavke (LOT-a).

I da hipotetički gledano Parlamentarna skupština BiH bude ovlaštena kroz jedan materijalni ili procesni propis uređuje pitanje advokatskih nagrada i naknada, a što nikako ne može biti, tuženi je ipak bio u obavezi da primjeni odredbu člana 29. Zakona o advokaturi FBiH u vezi sa članom 15. Tarife, a to sve iz sljedećih razloga.

Donošenjem Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o javnim nabavkama iz 2022. godine uvedeno je posebno pravilo o tretmanu advokatske radnje u žalbenim postupcima, kvalificirajući je kao radnju u upravnom postupku u neprocjenjivim predmetima (objavljen u "Službenom glasniku BiH", br. 59/22 od 2. 9. 2022, stupio je na snagu osmoga dana od objave, dakle 10. 9. 2022. godine a počeo se primjenjivati nakon proteka roka od 3 mjeseca od objavljivanja). Međutim, donošenjem novog Zakona o advokaturi Federacije BiH uspostavljen je precizan i cjelovit normativni okvir za obračun advokatske nagrade u ovim postupcima (objavljen u "Službenim novinama Federacije BiH", br. 1/25, stupio na snagu osmoga dana od objavljivanja). Nakon toga je donesena i Tarifa o nagradama i naknadi troškova za rad advokata, koja precizno uređuje visinu nagrade u žalbenim postupcima (objavljena u "Službenim novinama Federacije BiH", br. 43/25 od 11.06.2025. godine stupila je na snagu istog dana).

Prema općeprihvaćenim pravilima pravnog tumačenja, zakon koji je donesen kasnije derogira raniji (lex posterior derogat priori), što predstavlja jedno od temeljnih civilizacijskih načela pravnog poretka, jer osigurava da se pravo ne zamrzne u prošlosti, nego da prati društveni razvoj i nove standarde. Istovremeno, specijalni propis ima prvenstvo primjene nad općim (lex specialis derogat legi generali), što je također civilizacijski princip jer garantuje preciznost, jasnoću i pravnu sigurnost u primjeni prava, omogućavajući da svaka specifična situacija bude uređena odgovarajućom i posebno prilagođenom normom. Novi Zakon o advokaturi FBiH i pripadajuća Tarifa imaju upravo karakter lex specialis, budući da isključivo i detaljno uređuju pitanje advokatske nagrade, uključujući žalbene postupke iz oblasti javnih nabavki. Time je ranije rješenje iz člana 119. stav 10. Zakona o javnim nabavkama efektivno stavljeno van praktične primjene. Normativna hijerarhija nalaže da se u slučaju kolizije dva propisa prednost da kasnijem i specijalnom propisu, Čime se štite vrijednosti pravne sigurnosti i dosljednosti.

Žalilac je primoran da ukratko objasni princip /ex posterior, derogat priori (lat. Potonji zakon ukida prethodni), u rim. pravnoj tradicji i u suvremenom pravu, izrijeka koja sadržava opće načelo prava, prema kojem pravni akt (pravna norma) donesena kasnije ukida pravni akt (pravnu normu) donesenu ranije ako imaju istu pravnu snagu te reguliraju isti sadržaj, ali na različite načine. Načelo se primjenjuje ako poziitivnim pravom nije propisano drukčije. To je jedno od najvažnijih načela za stvaranje neproturječnog pravnog poretka.

Stoga, u žalbenim postupcima povodom javnih nabavki, advokat ostvaruje pravo na nagradu u skladu sa Tarifom donesenom po novom Zakonu o advokaturi FBiH. Takav pristup nije samo tehničko rješavanje kolizije propisa, nego i potvrda da se pravni poredak Bosne i Hercegovine, kao i drugih nivoa vlasti u Bosni i Hercegovini temelji na univerzalnim civilizacijskim principima koji garantuju pravičnost, pravnu sigurnost i vladavina prava.

Ukoliko Ured za razmatranje žalbi utvrdi da je žalba osnovana zahtijevamo da se izvrši povrat naknade za pokretanje žalbenog postupka kao i iznos na ime troškova uplaćene administrativne takse, a sve u skladu sa Presudom upravnog apelacijskog vijeća Suda BiH broj: SI 3 U 041528 23 Uvp od 21.09.2023. godine. U slučaju prihvatanja naše Žalbe kod URŽ-a molimo da nam se predmetna sredstva vrate na naš račun br. 132-100¬03001700-97 kod NLB Banka dd Sarajevo.

Ugovorni organ je dostavio izjašnjenje i dokumentaciju postupka javne nabavke i u svom izjašnjenju navodi:

Ugovorni organ je utvrdio da je žalba blagovremena, dopuštena, uredna i izjavljena od ovlaštenog lica.
Ugovorni organ žalbu smatra u cjelosti neosnovanom.

Ugovorni organ u smislu člana 100. stav (6) Zakona o javnim nabavkama BiH daje sljedeće izjašnjenje:

Žalbeni navod 1
Kad je u pitanju ovaj žalbeni navod, prije svega je bitno napomenuti da ponuđači u svakom slučaju moraju dokazati svoju i ekonomsku i financijsku sposobnost kao i tehničku i profesionalnu sposobnost bez obzira u kojoj tački tenderske dokumentacije se nalaze traženi zahtjevi.
Ugovorni organ je stava, da je ponuđač u svakom slučaju, ovaj žalbeni navod mogao riješiti kroz pitanja na portalu i eventualnu izmjenu TD na takav način, tako da Ugovorni organ dolazi do zaključka da ponuđač nije ni imao stvarnu namjeru sudjelovati u ovom postupku javne nabavke.
A isto tako, Ugovorni organ smatra da je riječ o manjem propustu Ugovornog organa koji ni u kom slučaju ne utiče na sam postupak javne nabavke niti je tenderska dokumentacija zbog ovog propusta manjkava, te da ovaj propust ne utiče na suštinu postupka i nije razlog za poništavanje tenderske dokumentacije niti samog postupka javne nabavke.
Slijedom navedenog, UO smatra ovaj žalbeni navod neosnovanim, te isti u potpunosti odbacuje.

Žalbeni navod 2
Po pitanju ovog žalbenog navoda Ugovorni organ navodi sljedeće: predmetni postupak JN za Ugovorni organ je najznačajniji postupak u ovoj kalendarskoj godini. Kvalitetna implementacija ovog projekta za nas predstavlja krucijalni korak u rješavanju pitanja upravljanja cjelokupnim vodovodnim sistemom, pitanja kontrole rada pumpnih postrojenja, upravljanja potrošnje električne energije tj. poboljšanja energetske efikasnosti našeg sistema, utvrđivanja količine i smanjenja gubitaka u vodovodnom sistemu, pitanja brzine reakcije na incidentne situacije kao i pitanja pružanja kvalitetne usluge krajnjim potrošačima.

Zbog gore navedenih razloga Ugovorni organ je tražio između ostalih i da ponuđači imaju implementiran standard ISO 50001 ili njegov ekvivalent, kao sistem koji regulira upravljanje energijom.
Ugovorni organ ovim zahtjevima nastoji da dobije izvođača radova koji je kompetentan za implementaciju predmetnog projekta.
Kao što smo već naveli u jednom od odgovora na pitanja koja su upućena na portalu javnih nabavki navedeni ISO certifikat nema veze sa kvalitetom zahtjevane opreme za telemetriju već sa nastojanjem Ugovornog organa da osigura učešće ponuđača u postupku koji su kompetentni za izvođenje navedenih radova, koji poštuju relevantne propise i zakone te koji u svom poslovanju primjenjuju najbolje i najkvalitetnije standarde, što je Ugovornom organu jako bitno pri realizaciji predmetne javne nabavke.
Zahtjev za certifikat ISO 50001 - sistem upravljanja energijom ili ekvivalent, u tenderskoj dokumentaciji je postavljen iz razloga, kao što je prethodno već navedeno, što je jedan od ciljeva implementacije ovog projekta poboljšanje energetske efikasnosti pumpnih postrojenja tj. kvalitetnije upravljanje potrošnjom električne energije. Od izvođača radova se očekuje da da kvalitetene prijedloge i rješenja u cilju upravljanja pumpnim postrojenjima na energetski efikasniji način što bi za krajnji cilj imalo značajniju uštedu u potrošnji električne energije. Iz tog razloga Ugovorni organ od ponuđača traži posjedovanje ovog certifikata kako bi bio siguran da ponuđač ima iskustvo, i praktično znanje u primjeni standarda upravljanja energijom.
U skladu s navedenim smatramo da zahtjevani ISO standard ne ograničava tržište i ne smanjuje konkurentnost, nego osigurava Ugovornom organu da eventualni izabrani ponuđač ima kapacitete i usklađenost svojih internih procedura i normi sa zakonskom legislativom, te da je sposoban i kompetentan da izvrši sve potrebne zadatke iz predmetne javne nabavke.
Slijedom navedenog, UO smatra ovaj žalbeni navod neosnovanim, te isti u potpunosti odbacuje.

Žalbeni navod 3
Što se tiče žalbenog navoda 3. Ugovorni organ navodi sljedeće: u samom Zakonu o obligacionim odnosima („Službeni list SFRj", br. 29/78, 39/85, 45/89 i 57/89, „Službeni list RBiH", br. 2/92, 13/93 i 13/94, „Službene novine FBiH", br. 29/03 i 42/11, „Službeni glasnik RS", br. 17/93, 3/96, 39/03 i 74/04) kada je u pitanju ugovorna kazna, članom 270. stav (1) i (2) propisano je da povjerilac i dužnik mogu ugovoriti da će dužnik platiti povjeriocu određeni novčani iznos ili pribaviti neku drugu materijalnu korist ako ne ispuni svoju obavezu ili ako zakasni sa njenim ispunjenjem (ugovorna kazna). Iz navedenog se može zaključiti da ugovorni organ ima pravo zahtjevati visinu ugovorne kazne po svom navođenju budući da u zakonu nije propisan procenat za svaki dan zakašnjenja ili na koji drugi način, ali je jasno propisano da ukupan iznos ugovorene kazne ne može preći 10% od ukupno ugovorene vrijednosti robe koja je predmet narudžbe.
Dalje, član 271. stav (1) ZOO izričito propisuje da ugovorne strane mogu odrediti visinu ugovorne kazne po svom nahođenju, i to:
- u jednom ukupnom iznosu,
- procentu,
- za svaki dan zakašnjenja,
- ili na drugi način.

Iz ove zakonske odredbe proizlazi da je ugovornom organu ostavljena sloboda da u nacrtu ugovora propiše način i visinu ugovorne kazne, uključujući i dnevni procenat za kašnjenje, uz određivanje maksimalnog iznosa kazne.

Naime, u jednoj od odluka URŽ-a razmatrana je odredba tenderske dokumentacije kojom je propisano da će se u slučaju kašnjenja dobavljača obračunavati ugovorna kazna u procentu za svaki dan kašnjenja, uz maksimalni limit od 10% vrijednosti ugovora. URŽ je zauzeo stav da je takva odredba u skladu sa članom 271. ZOO, jer ugovorne strane imaju pravo da visinu kazne odrede po svom nahođenju i na način koji smatraju odgovarajućim.
Sličan stav zauzeo je i Sud Bosne i Hercegovine u presudi broj SI 3 U 031449 19 U od 21.10.2020. godine, gdje je navedeno da je ugovorni organ pravilno postupio kada je u nacrtu ugovora predvidio dnevnu ugovornu kaznu izraženu u procentu, uz ograničenje da ukupan iznos kazne ne može preći 10% ukupne vrijednosti ugovornih radova.

Imajući u vidu navedeno, može se zaključiti da je odredba kojom je Ugovorni organ propisano da će izvođač u slučaju kašnjenja platiti ugovornu kaznu od 0,1% za svaki dan kašnjenja, uz maksimalni limit od 10% ukupne vrijednosti ugovora, u skladu sa Zakonom o obligacionim odnosima i prihvaćenom praksom URŽ-a i Suda BiH, te se takva odredba može zakonito propisati u nacrtu ugovora koji je sastavni dio tenderske dokumentacije

Bitno je razlikovati zateznu kamatu i ugovornu kaznu jer žalitelj se poziva na Zakon o zateznoj kamati i Zakon o visini stope zatezne kamate kamate , a članom 72. stav (2) Zakona o javnim nabavkama („Službeni glasnik BiH", broj 39/14 i 59/22) propisano je da Ugovor o javnoj nabavci zaključuje se u skladu sa zakonima o obligacionim odnosima u Bosni i Hercegovini.
Isto tako, članom 270. Zakona o obligacionim odnosima , regulisan je institut Ugovorne kazne, tako da sve citirane odredbe Zakona o obligacionim odnosima koje je naveo Ugovorni organ pobijanju ovaj žalbeni navod žalitelja.
Slijedom navedenog, UO smatra ovaj žalbeni navod neosnovanim, te isti u potpunosti odbacuje.

U skladu sa članom 100. stav (6) ZJN, ugovorni organ prosljeđuje žalbu URŽ na nadležno postupanje.

Ovaj organ je u skladu sa članom 94. stav (3) Zakona o javnim nabavkama žalitelju dostavio izjašnjenje ugovornog organa i omogućio mu očitovanje na isto. Žalitelj nije dostavio odgovor na izjašnjenje ugovornog organa.

Prije nego što se upustio u meritorno odlučivanje, ovaj organ je u skladu s članom 109. Zakona o javnim nabavkama, utvrdio da je žalba blagovremena, dopuštena, izjavljena od ovlaštene osobe i osobe koja ima aktivnu legitimaciju, te da su ispunjeni uslovi za razmatranje žalbe u smislu člana 105. i 108. stav (2) Zakona o javnim nabavkama.

Nakon što je ispitao prethodne pretpostavke, ovaj organ je uvidom u dostavljenu dokumentaciju, te analizom svakog dokaza pojedinačno i u njihovoj međusobnoj vezi, a u odnosu na žalbene

navode, izjašnjenje ugovornog organa i propisani zakonski postupak, utvrdio da je žalbu potrebno **usvojiti.**

Žalitelj navodi da je zahtjev za dostavljanje spiska izvršenih ugovora u tenderskoj dokumentaciji svrstan pod „Ekonomska i finansijska sposobnost", a ne kao „Tehnička i profesionalna sposobnost" kako nalaže Zakon o javnim nabavkama, te se zahtijeva uspješno iskustvo u realizaciji najmanje jednog ili više ugovora u prethodne dvije godine ili od datuma registracije, odnosno početka poslovanja, ako je ponuđač registriran, odnosno počeo sa radom prije manje od pet godina", zatim se zahtijeva spisak izvršenih ugovora u posljednjih pet godina, što predstavlja kontradiktornost u pogledu zahtjeva perioda izvršenja ugovora.
Također predmet nabavke definisan je kao Radovi, član 51 pod a) predviđa za spisak izvršenih ugovora period od 5 godina a tenderskom dokumentacijom je skraćen period na 2 godine.
U skladu sa članom 44 stav 3) Zakona o javnim nabavkama "Postavljeni uslovi ne smiju imati ograničavajući karakter na konkurenciju i moraju biti jasni i precizni." Kvalifikacioni zahtjevi ove tenderske dokumentacije nisu jasni i precizni pa su u suporotnosti sa citiranom odredbom ZJN.
Ugovorni organ u izjašnjenju navodi:
Ponuđači u svakom slučaju moraju dokazati svoju i ekonomsku i financijsku sposobnost kao i tehničku i profesionalnu sposobnost bez obzira u kojoj tački tenderske dokumentacije se nalaze traženi zahtjevi.
Ugovorni organ je stava da je ponuđač u svakom slučaju ovaj žalbeni navod mogao riješiti kroz pitanja na portalu i eventualnu izmjenu TD na takav način, tako da Ugovorni organ dolazi do zaključka da ponuđač nije ni imao stvarnu namjeru sudjelovati u ovom postupku javne nabavke.
A isto tako, Ugovorni organ smatra da je riječ o manjem propustu Ugovornog organa koji ni u kom slučaju ne utiče na sam postupak javne nabavke niti je tenderska dokumentacija zbog ovog propusta manjkava, te da ovaj propust ne utiče na suštinu postupka i nije razlog za poništavanje tenderske dokumentacije niti samog postupka javne nabavke.
Uvidom u tendersku dokumentaciju ovaj organ utvrđuje da je definisano:
3.3.1. Predmet nabavke [JRJN]: Ugovor o javnoj nabavci radova - Nabavka i montaža opreme za telemetriju (32441000-6).
OPIS PREDMETA JAVNE NABAVKE
4.1.1. Predmet ovog postupka je zamjena sistema telemetrije u vodovodnom sistemu Grada Cazina, demontažu postojećeg sistema starog 23 godine i ugradnju opreme za telemetrijski sistem za praćenje podataka, automatizaciju i upravljanje vodovodnim sistemom. Potrebno je obezbjedit kontinuirano praćenje vitalnih parametara sistema snabdijevanja
5.3. EKONOMSKA I FINANSIJSKA SPOSOBNOST
5.3.1. Uspješno iskustvo u realizaciji najmanje jednog ili više ugovora čiji su karakter i priroda slični onima koji se odnose na predloženi ugovor, u prethodne dvije godine ili od datuma registracije, odnosno početka poslovanja, ako je ponuđač registriran, odnosno počeo sa radom prije manje od pet godina u kumulativnom iznosu minimalno od 80.000.00 KM bez PDV-a; Pod ugovorom čiji su karakter i priroda slični onima koji se odnose na predloženi ugovor smatraju se: Ugovori na uvođenju telemetrijskog sistema na vodnim objektima.
Uz ponudu je kao dokaz potrebno dostaviti:
Spisak izvršenih ugovora u posljednjih pet godina, ili od datuma registracije, odnosno početka poslovanja, ako je ponuđač registriran, odnosno počeo sa radom prije manje od pet godina, sa

ukupnim vrijednosnim iznosima, datumima i primaocima uz osiguranje dokumenata u formi potvrde o uspiješno izvedenim radovima za ugovore koju su izdali primaoci (druga ugovorna strana) koja mora da sadrži sljedeće podatke:

- Naziv i sjedište ugovornih strana ili privrednih subjekata
- Predmet ugovora
- Vrijednost ugovora
- Vrijeme i mjesto izvršenja ugovora
- Navode o uredno izvršenim ugovorima.

Napomena: U potvrdama mora biti jasno iskazano da je ponuđač bio izvođač, te da se ugovor odnosio na poslove koji su predmet nabavke tj, elektromontažni radovi na uvođenju telemetrije u vodnim objektima, u protivnom ugovorni organ potvrdu neće prihvatiti i ponuda će biti odbijena
Ovaj organ upučuje na relevantne odredbe Zakona o javnim nabavkama:
Član 44. koji propisuje:
(2) Ugovorni organ u tenderskoj dokumentaciji definiše uslove za kvalifikaciju na način da utvrdi minimum zahtjeva za kvalifikaciju kandidata/ponuđača u pogledu njihove lične sposobnosti, ekonomskog i finansijskog stanja, te njihove tehničke i/ili profesionalne sposobnosti.
(3) Minimum kvalifikacionih uslova koje ugovorni organ odredi za kandidate/ ponuđače, kao i dokumenti koji su potrebni za njihovo dokazivanje obavezno treba da budu srazmjerni predmetu javne nabavke i u skladu s njim. Postavljeni uslovi ne smiju imati ograničavajući karakter na konkurenciju i moraju biti jasni i precizni.
Član 48. (opšti uslovi za tehničku i profesionalnu sposobnost) koji propisuje:
(2) Ako ugovorni organ zahtijeva dokaz o uredno izvršenim ugovorima, taj dokaz se podnosi u formi spiska izvršenih ugovora uz potvrdu o njihovoj realizaciji koju daje druga ugovorna strana. U slučaju da se takva potvrda iz objektivnih razloga ne može dobiti od ugovorne strane koja nije ugovorni organ, važi izjava privrednog subjekta o uredno izvršenim ugovorima, uz predočavanje dokaza o učinjenim pokušajima da se takve potvrde obezbijede.
(3) Potvrda o uredno izvršenim ugovorima mora sadržavati sljedeće podatke:
a) naziv i sjedište ugovornih strana ili privredih subjekata;
b) predmet ugovora;
c) vrijednost ugovora;
d) vrijeme i mjesto izvršenja ugovora;
e) navode o uredno izvršenim ugovorima.
Član 51. koji propisuje:
(1) U postupku javne nabavke radova, ugovorni organ može zahtijevati jedan ili više dokaza o tehničkoj i profesionalnoj sposobnosti kandidata/ponuđača, i to:
a) spisak izvršenih ugovora u skladu sa članom 48. stav (2) ovog zakona, a koji su u vezi sa predmetnom nabavkom, za period ne duži od pet godina, ili od datuma registracije, odnosno početka poslovanja, ako je kandidat/ponuđač registrovan, odnosno počeo da radi prije manje od pet godina;
Član 53. stav (1) koji propisuje:
(1)Ugovorni organ dužan je da pripremi tendersku dokumentaciju u skladu sa odredbama ovog zakona i podzakonskim aktima. U tenderskoj dokumentaciji ugovorni organ daje potpune informacije o uslovima ugovora i postupku dodjele ugovora, a koji su kandidatima/ponuđačima dovoljni za pripremu zahtjeva za učešće, odnosno ponuda na stvarno konkurentskoj osnovi.

Razmatrajući žalbeni navod u kontekstu citiranih zakonskih odredbi ovaj organ konstatuje da nije sporno da Zakon o javnim nabavkama dokaz o uredno izvršenim ugovorima svrstava u tehničku i profesionalnu sposobnost, ali s obzirom da su u predmetnoj tenderskoj dokumentaciji dokazi kojima se dokazuje uspješno iskustvo u izvršenju ugovora definisani u skladu sa članom 48.stav (2) i (3) Zakona o javnim nabavkama, ovaj organ cijeni da činjenica da je ugovorni organ u tenderskoj dokumentaciji uspješno iskustvo svrstao u ekonomsku i finansijsku sposobnost, ne čini tendersku dokumentaciju nejasnom, jer ponuđači nisu ostali uskraćeni za informaciju koji dokumenti se od njih zahtijevaju da dostave u ponudi, kao ni da njima dokazuju uspješno iskustvo u prethodnoj realzicaiji ugovora, što je za ponuđače dovoljno informacija na osnovu kojih mogu pripremiti ponude, zbog čega se ovaj dio žalbenog navoda cijeni **neosnovanim**.
Dalje ovaj organ konstatuje da Zakon o javnim nabavkama za dokazivanje uredno izvršenih ugovora u postupku javne nabavke radova predviđa period u posljednjih pet godina, a u predmetnoj tenderskoj dokumentaciji navodi se period uspješnog iskustva u izvršenju ugovora u prethodne dvije godine, što je u suprotnosti sa članom 51. stav (1) tačka a) Zakona o javnim nabavkama. S druge strane uslov u pogledu uspješnog iskustva u izvršenju ugovora u predmetnoj tenderskoj dokumentaciji nije postavljen na jasan i precizan način jer ugovorni organ u tački 5.3.1 tenderske dokumentacije definišući uslov prvo navodi period od dvije godine (*Uspješno iskustvo u realizaciji najmanje jednog ili više ugovora čiji su karakter i priroda slični onima koji se odnose na predloženi ugovor, u prethodne dvije godine*), zatim navodi period od pet godina (*ili od datuma registracije, odnosno početka poslovanja, ako je ponuđač registriran, odnosno počeo sa radom prije manje od pet godina*), a kao dokaz traži spisak izvršenih ugovora u posljednjih pet godina, ili od datuma registracije, odnosno početka poslovanja, ako je ponuđač registriran, odnosno počeo sa radom prije manje od pet godina uz osiguranje dokumenata u formi potvrde, iz čega proizilazi da su postavljeni uslov u pogledu uspješnog iskustva u izvršenju ugovora i traženi dokaz u vidu spiska izvršenih ugovora kontradiktorni i kao takvi nisu jasni i precizni, što onemogućava pripremu ponude, a u suprotnosti je sa članom 44. stav (3) Zakona o javnim nabavkama koji propisuje *da postavljeni uslovi moraju biti jasni i precizni*, kao i sa članom 53. stav (1) Zakona o javnim nabavkama koji propisuje da je *ugovorni organ dužan da pripremi tendersku dokumentaciju u skladu sa odredbama ovog zakona i podzakonskim aktima. U tenderskoj dokumentaciji ugovorni organ daje potpune informacije o uslovima ugovora i postupku dodjele ugovora, a koji su kandidatima/ponuđačima dovoljni za pripremu zahtjeva za učešće, odnosno ponuda na stvarno konkurentskoj osnovi*. S obzirom da se radi o uslovu za kvalifikaciju ponuđača, postavlja se pitanje da li ponuđač koji uspješno iskustvo dokazuje ugovorom koji je izvršen prije npr. tri godine ispunjava postavljeni uslov, budući da se prvo traži uspješno iskustvo u prethodne dvije godine, zatim se navodi ili od datume registracije, odnosno početka poslovanja, ako je ponuđač registrovan, odnosno počeo da radi prije manje od pet godina, a što u kasnijoj fazi postupka može dovesti do nemogućnosti ocjene ispunjavanja postavljenog uslova. S obzirom da uslovi za kvalifikaciju i traženi dokazi nisu usklađeni, jasni i precizni, a kao takvi u suprotnosti su sa članom 44. stav (3) i članom 53. satv (1) Zakona o javnim nabavkama, ovaj organ žalbeni navod u ovom dijelu ocjenjuje **osnovanim.**

Žalitelj navodi da standard ISO 50001 (sistem upravljanja zdravljem i sigurnosti na radu) pomaže organizacijama da bolje upravljaju svojim korištenjem energije. Ovaj standard predstavlja sistem upravljanja energijom na nivou organizacije, kojim se uređuju interni procesi upravljanja

energetskom efikasnošću poslovnog subjekta. Navedeni standard ne utiče na tehničke karakteristike telemetrijske opreme, njenu funkcionalnost, kvalitet montaže niti na ispunjenje ugovornih obaveza koje proizilaze iz predmetne nabavke.
Postavljanje uslova koji nije u direktnoj i objektivnoj vezi sa predmetom nabavke predstavlja povredu principa proporcionalnosti, jer kvalifikacioni zahtjevi moraju biti srazmjerni složenosti i prirodi ugovora.
U konkretnom slučaju, zahtjev za ISO 50001 certifikatom nije tehnički opravdan u odnosu na predmet nabavke i ne utiče na kvalitet isporučene telemetrijske opreme niti na njenu instalaciju. Ovaj zahtjev predstavlja dodatno administrativno i finansijsko opterećenje i nepotrebno pooštravanje kriterija za ponuđače te nepotrebno sužava konkurenciju i eliminiše privredne subjekte koji su u potpunosti sposobni izvršiti predmetni ugovor, ali ne posjeduju predmetni certifikat.
Sve naprijed navedeno potvrđuje da predmetom nabavke nije opravdan zahtjev za posjedovanje standarda ISO 50001. Potrebno je izmijeniti tendersku dokumentaciju na način da se izbriše navod za traženi standard ISO 50001 - sistem upravljanja energijom ili ekvivalent.
Ugovorni organ u izjašnjenju navodi:
Kvalitetna implementacija ovog projekta za nas predstavlja krucijalni korak u rješavanju pitanja upravljanja cjelokupnim vodovodnim sistemom, pitanja kontrole rada pumpnih postrojenja, upravljanja potrošnje električne energije tj. poboljšanja energetske efikasnosti našeg sistema, utvrđivanja količine i smanjenja gubitaka u vodovodnom sistemu, pitanja brzine reakcije na incidentne situacije kao i pitanja pružanja kvalitetne usluge krajnjim potrošačima.
Zbog gore navedenih razloga Ugovorni organ je tražio između ostalih i da ponuđači imaju implementiran standard ISO 50001 ili njegov ekvivalent, kao sistem koji regulira upravljanje energijom.
Ugovorni organ ovim zahtjevima nastoji da dobije izvođača radova koji je kompetentan za implementaciju predmetnog projekta.
Navedeni ISO certifikat nema veze sa kvalitetom zahtjevane opreme za telemetriju već sa nastojanjem ugovornog organa da osigura učešće ponuđača u postupku koji su kompetentni za izvođenje navedenih radova, koji poštuju relevantne propise i zakone te koji u svom poslovanju primjenjuju najbolje i najkvalitetnije standarde, što je Ugovornom organu jako bitno pri realizaciji predmetne javne nabavke.
Zahtjev za certifikat ISO 50001 - sistem upravljanja energijom ili ekvivalent, u tenderskoj dokumentaciji je postavljen iz razloga, kao što je prethodno već navedeno, što je jedan od ciljeva implementacije ovog projekta poboljšanje energetske efikasnosti pumpnih postrojenja tj. kvalitetnije upravljanje potrošnjom električne energije. Od izvođača radova se očekuje da da kvalitetene prijedloge i rješenja u cilju upravljanja pumpnim postrojenjima na energetski efikasniji način što bi za krajnji cilj imalo značajniju uštedu u potrošnji električne energije. Iz tog razloga Ugovorni organ od ponuđača traži posjedovanje ovog certifikata kako bi bio siguran da ponuđač ima iskustvo, i praktično znanje u primjeni standarda upravljanja energijom.
U skladu s navedenim smatramo da zahtjevani ISO standard ne ograničava tržište i ne smanjuje konkurentnost, nego osigurava ugovornom organu da eventualni izabrani ponuđač ima kapacitete i usklađenost svojih internih procedura i normi sa zakonskom legislativom, te da je sposoban i kompetentan da izvrši sve potrebne zadatke iz predmetne javne nabavke.
Uvidom u tendersku dokumentaciju ovaj organ utvrduje da je propisano:

5.4. TEHNIČKA I PROFESIONALNA SPOSOBNOST

5.4.1. Što se tiče tehničke i profesionalne sposobnosti, ponuđači trebaju ispuniti sljedeće minimalne uslove:

a) Da posjeduje implementirane i važeće sljedeće certifikovane sisteme upravljanja odnosno standarde:

- ISO 9001 - sistem upravljanja kvalitetom ili ekvivalent;
- ISO 14001 - sistem upravljanja zaštitom okoliša ili ekvivalent;
- ISO 45001 - sistem upravljanja zdravljem i sigurnosti na radu ili ekvivalent;
- ISO 50001 - sistem upravljanja energijom ili ekvivalent;

Uz ponudu je potrebno dostaviti originale ili ovjerene kopije certifikata kao dokaz.

Ovaj organ upućuje na relevanzne odredbe Zakona o javnim nabavkama:
Član 48. koji propisuje:

(1) Ugovorni organ može, zavisno od vrste, količine ili obima, ili namjene predmeta nabavke, zahtijevati dokaze koji se odnose na tehničku i profesionalnu sposobnost.

(6) Ako se u tenderskoj dokumentaciji zahtijeva obezbjeđenje certifikata koje izdaju nezavisna tijela, a kojima se potvrđuje da kandidat/ponuđač zadovoljava određene standarde obezbjeđenja kvaliteta, ugovorni organ dužan je da se pozove na sisteme obezbjeđenja kvaliteta koji se zasnivaju na odgovarajućim evropskim serijama standarda koje su potvrdila tijela koja su u skladu s evropskim serijama standarda koje se tiču izdavanja certifikata. Ugovorni organ dužan je da prihvati i druge dokaze o ekvivalentnim mjerama obezbjeđenja kvaliteta od kandidata/ponuđača koji nemaju pristupa takvim certifikatima..

Razmatrajući žalbeni navod u kontekstu citiranih odredbi Zakona o javnim nabavkama ovaj organ konstatuje da je pravo ugovornog organa da zahtijeva dokaze kojima se potvrđuje da ponuđač zadovoljava određene standarde obezbjeđenja kvaliteta, a koje izdaju nezavisna tijela, propisano u odredbi člana 48. stav (6) Zakona o javnim nabavkama. Shodno navedenoj odredbi ugovorni organ ima diskreciono pravo da utvrdi uslove u tenderskoj dokumentaciji i to uvijek na način da ponuđačima omogući dostavljanje ekvivalenta certifikata kojim se dokazuje tehnička i profesionalna sposobnost ponuđača, a u predmetnoj tenderskoj dokumentaciji ugovorni organ se pozvao na određeni sistem upravljanja, te omogućio i druge dokaze o ekvivalentnim mjerama osiguranja od kandidata/ponuđača koji nemaju pristupa traženom certifikatu, kako i propisuje član 48. stav (6) Zakona o javnim nabavkama. Također, standard ISO 50001 nije vezan za tehničke karakteristike telemetrijske opreme, njenu funkcionalnost i kvalitet, već predstavlja sistem upravljanja energijom (EnMS), te pomaže organizacijama da efikasnije troše energiju, smanje troškove i umanje negativan uticaj na okolinu i u konkretnom slučaju, kako bi se osiguralo poboljšanje energetske efikasnosti pumpnih postrojenja tj. kvalitetnije upravljanje potrošnjom električne energije, ugovorni organ zahtijeva da ponuđač posjeduje važeći certifikovan sistem upravljanja energijom ISO 50001. Postavljeni zahtjev nema ni ograničavajući karakter jer ugovorni organ ne traži isključivo certifikat ISO 50001, već prihvata i druge ekvivalentne mjere obezbjeđenja od ponuđača koji nemaju pristup traženom certifikatu.
Pored toga, zakonodavac je shodno članu 48. stav (4) Zakona o javnim nabavkama ponuđačima omogućio i oslanjanje na kapacitete drugih privrednih subjekata na način da u slučaju da ponuđač

ne raspolaže vlastitim kapacitetima, može u ponudi naznačiti da raspolaže kapacitetima drugih subjekata, bez obzira na pravnu prirodu odnosa koji ima s njima i u tom slučaju mora dokazati ugovornom organu da će na raspolaganju imati potrebne resurse, kao što je omogućio i udruživanje u grupu ponuđača, shodno članu 62. Zakona o javnim nabavkama, u kojim slučajevima, i ako ne posjeduje vlastite, ponuđač može konkrentno učestvovati u postupku javne nabavke, bilo oslanjanjem na kapacitete drugih privrednih subjekata, bilo udruživanjem u grupu ponuđača, pa se ne može govoriti o ograničavanju konkurencije.
Imajući u vidu činjenicu da je shodno članu 53. stav (1) Zakona o javnim nabavkama ugovorni organ dužan tendersku dokumentaciju pripremiti u skladu sa odredbama Zakona o javnim nabavkama i podzakonskim aktima, a da je zahtjev iz tačke 5.4.1.a) predmetne tenderske dokumentacije ugovorni organ definisao u skladu sa odredbom člana 48. stav (6) Zakona o javnim nabavkama i da je omogućio dostavljenje ekvivalenta, te uzimajući u obzir i činjenicu da ponuđačima na raspolaganju stoji i zakonska mogućnost oslanjanja na kapacitet drugih privrednih subjekata, kao i udruživanja u grupu ponuđača, ovaj organ žalbeni navod ocjenjuje **neosnovanim**.

Žalitelj navodi da je ugovorna kazna nezakonito definisana. Ugovorni organ je unaprijed propisao odredbu ugovora koja drugu ugovornu stranu - ponuđača, stavlja u neravnopravan položaj, jer je prinuđen prihvatiti obavezu koja je u suprotnosti sa njegovim interesima, ali i dobrim običajima, a to je da kašnjenje u izvršenju ugovora za sobom povlači i ugovornu kaznu koja je određena u iznosu od 0,1% dnevno, a 10% ukupno, što je u potpunosti nezakonito.
Nije sporno da ugovorni organ ima diskreciono pravo postaviti uslov kojim može zaštiti sebe u smislu neizvršavanja obaveza od strane ponuđača, te da može postaviti i određenu ugovornu kaznu za nerealizovani posao, ali to može činiti samo u skladu sa određenim zakonskim propisima koji regulišu predmetnu oblast. Sama visina od 0,1% od vrijednosti ugovora za svaki dan kašnjenja, što se može obračunavati sve do 10% od ukupne vrijednosti ugovora, takođe je u suprotnosti sa pozitivno-pravnim propisima i dobrim običajima, jer ne predstavlja jednaku vrijednost davanja, što je kao obaveza propisano odredbom člana 15. Zakona o obligacionim odnosima.
Ugovorni organ u izjašnjenju navodi:
U samom Zakonu o obligacionim odnosima („Službeni list SFRj", br. 29/78, 39/85, 45/89 i 57/89, „Službeni list RBiH", br. 2/92, 13/93 i 13/94, „Službene novine FBiH", br. 29/03 i 42/11, „Službeni glasnik RS", br. 17/93, 3/96, 39/03 i 74/04) kada je u pitanju ugovorna kazna, članom 270. stav (1) i (2) propisano je da povjerilac i dužnik mogu ugovoriti da će dužnik platiti povjeriocu određeni novčani iznos ili pribaviti neku drugu materijalnu korist ako ne ispuni svoju obavezu ili ako zakasni sa njenim ispunjenjem (ugovorna kazna). Iz navedenog se može zaključiti da ugovorni organ ima pravo zahtjevati visinu ugovorne kazne po svom navođenju budući da u zakonu nije propisan procenat za svaki dan zakašnjenja ili na koji drugi način, ali je jasno propisano da ukupan iznos ugovorene kazne ne može preći 10% od ukupno ugovorene vrijednosti robe koja je predmet narudžbe.
Dalje, član 271. stav (1) ZOO izričito propisuje da ugovorne strane mogu odrediti visinu ugovorne kazne po svom nahođenju, i to:

- u jednom ukupnom iznosu,
- procentu,
- za svaki dan zakašnjenja,
- ili na drugi način.

Iz ove zakonske odredbe proizlazi da je ugovornom organu ostavljena sloboda da u nacrtu ugovora propiše način i visinu ugovorne kazne, uključujući i dnevni procenat za kašnjenje, uz određivanje maksimalnog iznosa kazne.
Naime, u jednoj od odluka URŽ-a razmatrana je odredba tenderske dokumentacije kojom je propisano da će se u slučaju kašnjenja dobavljača obračunavati ugovorna kazna u procentu za svaki dan kašnjenja, uz maksimalni limit od 10% vrijednosti ugovora. URŽ je zauzeo stav da je takva odredba u skladu sa članom 271. ZOO, jer ugovorne strane imaju pravo da visinu kazne odrede po svom nahođenju i na način koji smatraju odgovarajućim.
Sličan stav zauzeo je i Sud Bosne i Hercegovine u presudi broj SI 3 U 031449 19 U od 21.10.2020. godine, gdje je navedeno da je ugovorni organ pravilno postupio kada je u nacrtu ugovora predvidio dnevnu ugovornu kaznu izraženu u procentu, uz ograničenje da ukupan iznos kazne ne može preći 10% ukupne vrijednosti ugovornih radova.
Uvidom u tenderrsku dokumentaciju ovaj organ utvrđuje da je u članu 9. Nacrta ugovora (Aneks 9) definisano:
U slučaju kašnjenja u izvršenju radova do kojeg je došlo krivicom Izvođača, isti će platiti ugovornu kaznu u iznosu od 0,1 % izvedenih radova, i to za svaki dan kašnjenja, sve do urednog ispunjenja ugovora, s tim da ukupan iznos ugovorne kazne ne može preći 10 % od ukupno ugovorene vrijednosti radova po ovom ugovoru.
Izvođač radova je dužan platiti ugovornu kaznu u roku od 7 dana od dana prijema pismenog zahtjeva za plaćanje od strane Kupca.
Naručilac neće naplatiti ugovornu kaznu ukoliko je do kašnjenja došlo usljed više sile.
Ovaj organ upućuje na relevantne odredbe Zakona o obligacionim odnosima:
Odredba člana 270. stav (1) Zakona o obligacionim odnosima ("Službeni list SFRJ", br. 29/1978, 39/1985, 45/1989 i 57/1989; "Službeni list RBiH", br. 2/1992, 13/1993 i 13/1994; i "Službene novine FBiH", br. 29/2003 i 42/2011) propisuje:
Povjerilac i dužnik mogu ugovoriti da će dužnik platiti povjeriocu određeni novčani iznos ili pribaviti neku drugu materijalnu korist ako ne ispuni svoju obavezu ili ako zadocni sa njenim ispunjenjem (ugovorna kazna).
Član 271. stav (1) ZOO propisuje:
Ugovorne strane mogu odrediti visinu kazne po svom nahođenju, u jednom ukupnom iznosu, u procentu ili za svaki dan zadocnjenja, ili na koji drugi način.
Član 274. ZOO propisuje
Sud će na zahtjev dužnika smanjiti iznos ugovorne kazne ako nađe da je ona nesrazmjerno visoka, s obzirom na vrijednost i značaj predmeta obaveze.
U kontekstu citiranih odredbi propisani uslov u tenderskoj dokumentaciji da *„U slučaju kašnjenja u izvršenju radova do kojeg je došlo krivicom Izvođača, isti će platiti ugovornu kaznu u iznosu od 0,1 % izvedenih radova, i to za svaki dan kašnjenja, sve do urednog ispunjenja ugovora, s tim da ukupan iznos ugovorne kazne ne može preći 10 % od ukupno ugovorene vrijednosti radova po ovom ugovoru"*, **u skladu je sa članom 271. stav (1) ZOO** koji propisuje da ugovorne strane mogu odrediti visinu kazne po svom nahođenju, u jednom ukupnom iznosu, u procentu ili za svaki dan zakašnjenja, ili na koji drugi način. Iz citirane odredbe člana 271. stav (1) ZOO proizlazi neosnovanost žalbenog navoda, te je jasno da je ugovorna kazna iz člana 9. Nacrta ugovora koji čini sastavni dio tenderske dokumentacije, definisana na zakonit način.
Upravo suprotno od žalbenog navoda propisuje citirana odredba naprijed navedenog člana ZOO tj.

da se ugovorna kazna određuje proizvoljno, te se propisuje samo način i forma utvrđivanja iste, što je predloženim Nacrtom ugovora ispoštovano.
Imajući u vidu navedeno, ugovorni organ je prilikom propisivanja ugovorne kazne postupio u skladu sa citiranom zakonskom odredbom. Prema tome, kako je osporavani član Nacrta ugovora sačinjen u skladu sa zakonom propisanim uslovima i u skladu sa ZOO, to je ugovorni organ pravilno propisao odredbe navedenog člana Nacrta ugovora.
Ovakav zaključak ovaj organ nalazi i u stavu Suda Bosne i Hercegovine izraženog u Presudi, broj: S1 3 U 031449 19 U od 21. 10. 2020. godine kojom je navedeno: "*Neosnovano tužitelj prigovara i TD u dijelu kojim je propisana ugovoma kazna. Naime, članom 20. nacrta ugovora i članom 25. nacrta okvirnog sporazuma, a koji su sastavni dio TD, ugovorni organ je propisao, da naručioc ima pravo naplatiti ugovomu kaznu u iznosu od 0,5% dnevno vrijednosti ugovorene pozicije radova održavanja iz predmjera i predračuna, a ugovorna kazna može iznositi najviše 10% od ukupne vrijednosti ugovorenih radova. Odredbom člana 271. stav 1. Zakona o obligacionim odnosima je propisano, da ugovorne strane mogu odrediti visinu kazne po svom nahođenju u jednom ukupnom iznosu, u procentu, ili za svaki dan zadocnjenja ili na koji drugi način. Imajući u vidu navedeno, očigledno je, da je ugovorni organ prilikom propisivanja ugovorne kazne postupio u skladu sa citiranom zakonskom odredbom. Kako je ugovorni organ sačinio Tendersku dokumentaciju u skladu sa zakonom propisanim uslovima i u skladu sa Zakonom o obligacionim odnosima, to je tuženi organ pravilno odlučio kada je i ovaj žalbeni prigovor odbio, kao neosnovan.*" Imajući u vidu navedeno, žalbeni navod se ocjenjuje **neosnovanim.**

Zbog svega navedenog, ovaj organ usvaja žalbu i poništava predmetnu tendersku dokumentaciju, zajedno sa Obavještenjem o nabavci broj 1169-1-3-12-3-34/26 od 25.02.2026. godine.

U predmetnoj žalbi postavljen je zahtjev žalitelja, zastupanog po punomoćniku Miroljubu Radomiroviću, advokatu iz Tuzle, za naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 6.500,00 KM.
S obzirom da usvaja žalbu, ovaj organ dodijelio je žalitelju troškove za sastav žalbe po punomoćniku/advokatu u skladu sa članom 119. stav (4), stav (5), stav (8) i stav (10) ZJN, a sve u skladu sa članom 22. stav (2) Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata u FBiH, koji propisuje naknadu advokatu za izradu prigovora ili žalbe i zastupanja pred drugostepenim organima u iznosu od 125% od nagrade iz stava 1. (nagrada iznosi 125 bodova x 6,50 KM) u iznosu od 812,50 KM, dok se u preostalom dijelu postavljeni zahtjev žalitelja odbija kao neonsovan, te se obavezuje ugovorni organ da žalitelju nadoknadi troškove za sastav žalbe u iznosu od 812,50 KM.
Ovaj organ odlučio je o visini troškova primjenjujući odredbu člana 119. stav (10) Zakona o javnim nabavkama koji propisuje na žalbene postupke za naknadu troškova pravnog zastupanja visina naknade određuje se prema visini naknade na koju advokati imaju pravo u upravnim postupcima u neprocjenjivim predmetima.

Usvaja se zahtjev žalitelja za naknadu troškova postupka koji se odnose na uplaćenu administrativnu taksu, u skladu sa članom 119. stav (4), stav (5), stav (8) i stav (9) Zakona o javnim nabavkama ("SluZbeni glasnik BiH" broj:39/14 , 59/22 i 50/24), budući da je žalitelj u žalbenom postupku uspio sa žalbom, a u skladu sa

članom 119. stav (5) ZJN stranka na čiju je štetu žalbeni postupak okončan dužna je protivnoj stranci nadoknaditi jasno precizirane opravdane troškove koji su joj nastali učešćem u žalbenom postupku, a kako je žalitelj izvršio uplatu administrativne takse, jasnim se zaključuje da se radi o opravdanim troškovima, a ugovomi organ kao stranka na čiju je štetu žalbeni postupak okončan, dužan je žalitelju nadoknaditi iznos od 50,00 KM na ime troškova uplaćene administrativne takse, a sve u skladu sa Presudom upravnog apelacionog vije6a Suda BiH broj: Sl 3 U 041528 23 Uvp od 21.09.2023. godine

Povrat uplaćenih sredstava na ime naknade žalbenog postupka u iznosu od 3.000,00 KM izvršit će se posebnim aktom, a u skladu sa članom 108. stav (7) Zakona o javnim nabavkama i članom 5. Instrukcije o načinu uplate, kontrole i povrata naknada propisanih članom 108. Zakona o javnim nabavkama ("Službeni glasnik BiH" broj: 61/24).

Na osnovu činjenica utvrđenih u postupku i provedenih dokaza, shodno članu 104. i 111. stav (1) tačka d) Zakona o javnim nabavkama, ovaj organ riješio je žalbu kao u izreci ovog rješenja.

Pouka o pravnom lijeku

Ovo rješenje je konačan upravni akt. Protiv ovog rješenja može se pokrenuti upravni spor podnošenjem tužbe Sudu BiH u roku od 30 dana od dana prijema rješenja. Taksa na tužbu iznosi 100,00 KM

PREDSJEDNIK VIJEĆA
Mirjana Antunović, dipl.iur.

Dostavljeno:
- Elcom d.o.o. Tuzla, putem punomoćnika Miroljuba Radomirovića advokata iz Tuzle
- JKP Vodovod d.o.o. Cazin
-eviđencija
-a/a